

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

چهارشنبه ۲۴ جنوری ۲۰۲۴

مترجم: فریده نوری

افغانستان: پروگرام غذای جهان تقاضای کمک نمود

منبع: اخبار Le Monde

خبرنگار: Jacques Follorou

تاریخ نشر: ۲۲ جنوری ۲۰۲۳

در یک فضای بحران بشری، دشواری سازمان ملل متحد برای جمع آوری پول

پس از حمله روسیه به اوکراین به تاریخ ۲۴ فبروری ۲۰۲۲، و شش ماه پس از بازگشت طالبان، سازمان ملل متحد در تلاش بود تا جامعه بین المللی را برای کمک به مردم افغانستان که با بحران جدی انسانی مواجه هستند، بسیج نماید. بعد از حملات حماس به تاریخ هفتم اکتوبر ۲۰۲۳ علیه اسرائیل، توجه کشور های اهدا کننده، بیشتر از این کشور که رهبرانش تصمیم گرفتند تا زنان را از دسترسی به دانش و کار محروم نمایند، کم گردیده و از صحنه بین المللی دور ساخته شدند. از شروع سال ۲۰۲۴ پروگرام غذایی جهان (WFP) تقاضای ۲، ۳ میلیارد دالر را نمود، اما باوجود بزرگی احتیاجات، تنها چهل فیصد کمک را در ماه دسامبر بدست آورد.

پروگرام غذایی جهان می گوید که در این زمستان "کمک های مالی به دلیل زیاد شدن بحران در روی کره زمین، سقوط نموده است".

نتیجه: این سازمان از ۶، ۱۵ ملیون افغان تنها توانائی رساندن کمک غذایی به شش ملیون افغان را دارد. " ده ملیون نفر دیگر باید خود شان برای بقای شان و بدون کمک ملل متحد مجادله نمایند." بر حسب پروگرام غذایی جهان، هشتاد و پنج فیصد مردم تنها با عاید یک دالر در روز زندگی می کنند. به گفته بانک جهانی افغانستان دارای سی و هشت ملیون نفوس می باشد.

ویرانی بعد از سه زلزله:

کمک پروگرام غذایی جهان به افغانستان اکثراً شامل آرد، روغن و دال می باشد و بعضاً به کسانی که احتیاجات شدید دارند معادل دو صد و چهل یورو در ماه می پردازد.

اما این اقدامات برای جلوگیری از یک فاجعه انسانی در مقایسه با پیش بینی های دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل متحد، کم رنگ است، این سازمان روز جمعه به تاریخ ۱۹ جنوری اعلان نمود که " برای سال ۲۰۲۴، شرکای بشردوست شدت نیازهای برخی از نقاط افغانستان را شناسایی کرده اند. "

برای بدتر شدن اوضاع، افغانستان باید فجایع دیگری را که بالایش افزوده شد، نیز تحمل کند، که عبارت از سه زلزله که سبب ویرانی سی و یک هزار خانه در ماه اکتوبر سال ۲۰۲۳ در غرب افغانستان در منطقه هرات گردید.

در حدود یک هزار و پنجمصد نفر جان های شان را از دست دادند که اکثریت شان زنان و اطفال بودند، یکصد و پنجاه هزار دیگر باید برای بقای شان مجادله نمایند. ده ها هزار افغان هنوز هم در زیر خیمه زندگی می کنند در حالیکه سرمای شدید در کشور بیداد می کند، و غربت شدید هم در مناطق شهری و هم در قریه جات حکمفرماست.

دلیل دیگر وخیم شدن اوضاع، اخراج اجباری در حدود نیم ملیون افغان در این سه ماه اخیر از پاکستان می باشد، که از سالهای متمادی در آن کشور بود و باش داشتند. اسلام آباد دیگر آرزو ندارد که بار اقتصادی این پناهندگان را متقبل شود.

مراقبت از این پناهندگان بین پروگرام غذایی جهان (WFP) و کمشنری عالی ملل متحد برای پناهندگان

(le haut-commissariat des Nations Unies pour les réfugiés) و اقتدار طالبان تقسیم شده است.

«پروگرام غذایی جهان می گوید که در یک زمان بسیار خراب و یک سال نامطمئن، پناهندگان اخراج شدند.»

این سازمان پنجاه کیلو آرد، پنج کیلو لوبیای سرخ، پنج لیتر روغن و نیم کیلو نمک برای یک فامیل هفت نفره می دهد. بیشتر از دو صد و هشتاد هزار آنها از این کمک غذایی و کمک پولی از جانب پروگرام غذایی ملل متحد مستفید گردیده اند. دولت طالبان نیز برای شان یکمقدار پول نقد در هنگام گذر از سرحد می دهد.

« پس از یک سال کمبود بودجهٔ عظیم، برنامهٔ جهانی غذا تنها می‌تواند به خانواده‌های محتاج کمک کند تا زمستان را با حداقل تغذیه زنده بمانند.»

مانند ملل متحد، تمام سازمان‌های سکتور بشری با هم توافق دارند که گذراندن زمستان بسیار سرد برای افغان‌ها بسیار سخت خواهد بود.

بالاخره معضلهٔ دیگری که در آینده نزدیک در حال ظهور است: کمبود آب می‌باشد. «یک کدر ملل متحد که در کابل ماموریت دارد می‌گوید که تا به حال بسیار کم برف باریده است، و این نشان می‌دهد که کمبود آب در تمام نقاط افغانستان خطر خشک‌سالی را وخیم ساخته و سبب کمبود غذا برای جمعیت فقیر می‌شود.»

در مقابل این معضلهٔ بدون راه حل، فامیل‌ها باید تصمیم بگیرند بین گرم نمودن خانه‌های شان و یا دادن غذا برای اطفال شان یکی را انتخاب نمایند.

قرار معلومات ملل متحد، چهار ملیون مادر و اطفال شان امروز از سوء تغذی رنج می‌برند. کم‌کم، به گفتهٔ کارکنان بشردوست در ساحه، والدین به جیره دادن و کم نمودن وعده‌های غذایی رو آورده‌اند و بزرگسالان از خوردن غذا اجتناب می‌کنند و بعضاً قرض می‌نمایند تا غذا به فرزندان خود بدهند. یا اطفال شان را به سرک برای کار می‌فرستند و یا یکی شان را می‌فروشند تا به بقیه غذا بدهند.

به گفتهٔ Kanni Wignaraja رئیسۀ منطقوی پروگرام انکشافی ملل متحد (UNDP) برای آسیا و اقیانوس آرام، تولید ناخالص داخلی واقعی افغانستان بیست و نو فیصد نظر به سال ۲۰۲۰ کاهش یافته است و همچنان این کاهش ادامه دارد وی می‌گوید که «ممنوع نمودن زنان از وظیفه، به تنهایی سبب افت اقتصاد، بین ششصد ملیون دالر و یک ملیارد دالر تخمین گردیده است.»